

Gdy w kute drzwi wali obuchem,
znak to, że nad ruiny wzleci
i zimny podmuch wiatru wznieci.
A to przez mur skacze w czeluści,
a to gołębia w świat wypuści,
a to maleńkie dziecię niańczy
i na zamkowym murze tańczy.

* * *

Dość osobiwie się zabawia.
Kto ją zobaczy - puszcza pawia
i pleść zaczyna jakieś bzdurki,
dostając przy tym gęziej skórki.

Jeśli ktoś spytać się ośmieli
dlaczego dama stale w bieli,
choć czernń szczupłości może przydać,
powie: to białe w nocy widać!

** Białe Damy - są to istoty bezcielesne, które na dobre zadomowiły się w wielu polskich zamkach i pałacach, by w godzinach nocnych prowadzić tam działalność rozrywkową. A jeśli ktoś chciałby sam sprawdzić jaka część ich repertuaru została zaprezentowana w wierszu - podaję kilka adresów zamków i pałaców: Bobolice, Janowiec, Kórnik, Krasiczyn, Nidzica, Nieborów, Szamotuły, Zagórze Śląskie.

W PARKU

*Parku tego na żadnej mapie nie znajdziecie,
bowiem rzecz dzieje się w parku mojej wyobraźni*

Lato 10.05.2020

I znowu lato w mieście zagościło.
Niezwykle cicho w parku się zrobiło,
przycichły piski, kwilenia, szczebioty,
winniczek nie ma na spacer ochoty...

Lecz gdy korzysta się z nowości
techniki wybierając cuda,
przychodzą chwile niepewności,
czy wszystko się na pewno uda.

Niewielka próba by się zdała
gdzieś przed pokazem - tak na luzie.
A po niej, chociaż krótko trwała,
widać uśmiechów pełne buzie!

Po powitaniu - opowieści.
No - i obrazki są z wystawy.
Dzieła rąk ludzkich, słowne treści
mogą wszak kluczem być do sławy.

A w czyjej pomysł powstał głowie?
Zapewniam wszystkich - to nie lipa,
że myśl zrodziła się w Krakowie
U Kolejarzy. Na Filipa.

To w grodzie Kraka jedno z wielu
miejsc, w których służy się kulturze,
lecz wiem, że tam, by sięgnąć celu,
potrafią trwać z głowami w chmurze.

Wam gospodarze za staranie,
by ta szczęśliwą była data,
ukłony ślą dziś Wrocławianie,
a z nimi cała reszta świata.

** OPAK - Ogólnopolskie Prezentacje Artystyczne Kolejarzy, które tradycyjnie odbywają się w Domu Kultury Kolejarza w Krakowie przy ulicy Świętego Filipa. Podczas pandemii koronawirusa w roku 2020 zorganizowane zostały w formie wirtualnej.

** dwa metry z lewa... nieco z prawa... - władze wydały wiele dziwnych nakazów i zakazów dotyczących postępowania osobników rodzaju ludzkiego w okresie pandemii. Ten dotyczył odległości pomiędzy poszczególnymi osobami (i był modyfikowany w zależności od potrzeb politycznych).

** Polizeistunde dla seniora - *Polizeistunde to niemieckie określenie godziny policyjnej; tu chodzi o czas, który teoretycznie miał być przywilejem - w tym czasie mogli robić zakupy tylko emeryci. Raz z owego „przywileju” skorzystałem i postanowiłem: „nigdy więcej” (w kolejce do sklepu stałem 1,5 godziny).*

** tacy, co nadal klepki mają - *chodzi o ludzi, którzy głowę wykorzystują do myślenia.*

** Obrazki z wystawy - *to cykl 10 miniatur fortepianowych Modesta Musorgskiego; tutaj oznacza prace uczestników XVII OPAK.*

HERODY 31.10.2020

Gwar się niesie gdzieś z ulicy.
Idą! Idą kolędnicy!
Gwiazda im ogromna świeci.
I biegają wokół dzieci.

Orszak się zatrzymał w sieni.
Domownicy są zdziwieni
artystów widząc tak wielu.
Król rozsiadłszy się w fotelu:
- Jam jest Herod Wielki - woła
- kto mi się sprzeciwić zdoła?
Stary Żyd wsparty o schody
ukrył dłonie w fałdach brody.
Anioł patrzy w jego stronę;
dłonie ślicznie ma złożone.
A miś szepcze mi do ucha,
że nie lubi być w łańcuchach.
Dobiega też głos Turczyna,
który dumnie pierś wypina:
Jak przede mną uciekali,
ręce nogi połamali!

Znów czas powraca dziecka zabawy;
przed publicznością maseczkę zmieniam.

Za radość - uśmiech ślę mu w podzięce.
Wierząc, że nakaz nie jest psikusem,
już od wszystkiego umyłam ręce.
Pragnę odkazić się... spirytusem.

Są troskliwymi organa gminy.
Ma to istotne dla mnie znaczenie,
choć takiej mowy szukam przyczyny:
Jutro mandacik. Dziś pouczenie.

Dość budującym jest zatroskanie,
lecz w głębi duszy czuję niepokój.
Nie chciałbyś może zamienić Panie
część tej dbałości na święty spokój?

** TROSKA (O) SENIORA - *wiersz ten ma w zamyśle dwa tytuły: „Troska o seniora”, ale też „Troska seniora” (czyli moja). Obawiając się, że kiedy minie czas pandemii, niektóre stwierdzenia mogą okazać się dla czytającego niezrozumiałe, wyjaśniam, że w czasie, kiedy walczone z pandemią koronawirusa nie wszystkie zarządzenia władz do zrozumiałych należały. A niektóre z nich obowiązywały od 1 kwietnia.*

BIAŁE DAMY 28.04.2020

Tam, gdzie się wydarzyła drama,
zjawia się nocą biała dama.
Bezgłośnie się po zamku włóczy,
choć czasem tak jak puszczyk huczy,
lub jako dzieciąteczko kwili.
Przysiądzie w wieży, by po chwili
w lochu zabawiać się łańcuchem.